

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Szanciło (przewodniczący)

SSN Jacek Grela

SSN Kamil Zaradkiewicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa G.G. i U.G. przeciwko J.M. i E.M. o wydanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 17 lutego 2023 r. w Izbie Cywilnej
w Warszawie,
zażalenia E.M.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kaliszu
z 7 lipca 2022 r., sygn. akt II Ca 93/16 (WSC "no" 8/22),

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 7 lipca 2022 r. Sąd Okręgowy w Kaliszu, w sprawie z powództwa G.G. i U.G. przeciwko J.M. i E.M. o wydanie, odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku tego Sądu z 25 czerwca 2020 r.

Sąd wskazał, że zgodnie z art. 424⁵§ 1 pkt 4 k.p.c. obligatoryjnym elementem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Z treści skargi wynika, że szkody spowodowanej wydaniem zaskarżonego wyroku skarżąca upatruje w konieczności zapłacenia orzeczonych w toku postępowania zakończonym powyższym wyrokiem kosztów tego postępowania na rzecz strony przeciwnej. Tym samym skarżąca nie wskazała ani nie uprawdopodobniła poniesienia innej szkody pozostającej

w związku przyczynowym z zaskarżonym wyrokiem, z wyjątkiem poniesionych kosztów postępowania.

W zażaleniu pozwanej zarzucono naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 424⁶ § 3 w zw. z art. 424⁶ § 2 k.p.c. i art. 424⁵ § 2 poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji gdy nie istniały ku temu podstawy, tj. skarga nie była obciążona brakami formalnymi, o których mowa w art. 424⁵ § 2 k.p.c., a ustalenie, czy skarga spełnia zadość wymogowi uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, o którym mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. należy do wyłącznej kognicji Sądu Najwyższego, a co za tym idzie Sąd Okręgowy nie jest uprawniony do badania, czy skarga spełnia zadość temu wymogowi. W związku z tym w zażaleniu wniesiono o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy wywołanej skargą do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało uwzględnieniu, a zaskarżone postanowienie uchyleniu.

Artykuł 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymogi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregokolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

W zażaleniu trafnie podniesiono, że sąd pierwszej lub drugiej instancji odrzuca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wyłącznie przypadkach wskazanych w art. 424⁶ § 3 w zw. z § 2 i art. 424⁵ § 2 k.p.c. Natomiast ustalenie tego, czy skarga spełnia zadość wymogowi uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, o którym mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. należy do wyłącznej kognicji Sądu Najwyższego (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z 23 czerwca 2020 r., II CZ 21/20).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

as]

